

ת"פ 51913/06/14 - מדינת ישראל נגד עמרן עבאסי

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 51913-06-14 מדינת ישראל נ' עבאסי
תיק חיצוני: 4487172/011_

בפני	כב' השופט כרמי מוסק
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	עמרן עבאסי

החלטה

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום, במסגרתו נטען כי הנאשם עבר שתי עבירות: לקיחת שוחד וסחיטה באיומים.
2. במסגרת הדיון שהתקיים ביום 4.3.15 העלה בא כוח הנאשם טענה, לפיה לאור העובדות המפורטות בכתב האישום, לא ניתן לייחס לנאשם את העבירות האמורות, וזאת הן לאור העובדות הנטענות והן לאור אופי העבירות שלטענת ב"כ הנאשם אין יכולות לדור בכפיפה אחת מבחינת אופיין ומהותן.
3. לעומת זאת טוענת המאשימה, כי עובדות כתב האישום מגלות שהנאשם עבר בתחילת הפרשה עבירה של שוחד, ואילו בהמשך הדברים עבר גם עבירה של סחיטה באיומים, ובהחלט ניתן להאשימו בשתי עבירות אלו.
4. אין מחלוקת בין הצדדים, כי הנאשם הוא בגדר עובד ציבור, זאת מכוח עיסוקו כמודד בחברה פרטית, המועסקת על ידי עיריית ירושלים לצורך ביצוע מדידות במבנים בשטח עיריית ירושלים, בין היתר, כדי לבדוק חריגות בנייה.
5. על פי כתב האישום, פנה הנאשם מיוזמתו לבני זוג (להלן: "המתלוננים") והציג עצמו בפני המתלוננת כמודד שבא למדוד את הבית. במסגרת זו הציג מצג שווא, לפיו ישנן חריגות בנייה בגין יש צו הריסה, ועליו לבדוק את הקומה השלישית בבית בו מתגוררים המתלוננים, שבה יש חריגות בנייה.

6. המתלוננת הסבירה לנאשם כי היו בעבר הליכים משפטיים בעניין זה אולם אלה הסתיימו.

7. הנאשם קיבל מהמתלוננים נתונים שונים בדבר מצבם הרפואי והכלכלי, ואמר שישוחח עם הגורם האחראי בעיריית ירושלים.

8. למחרת, חזר הנאשם לבית המתלוננים והציע את עזרתו בסגירת התיק הקיים נגדם בעירייה. המתלוננת הסכימה לכך, וביקשה שיעשה להם טובה ויסגור את התיק, והנאשם השיב כי הוא מכיר את האנשים המתאימים, אולם הם מבקשים כסף.

9. מספר ימים לאחר מכן הגיע הנאשם לבית המתלוננים ואמר, כי תמורת סך של 10,000 ₪ יסגור את התיק. המתלוננים טענו כי בעבר נמדד הבית ולא נמצאו חריגות בנייה, והנאשם השיב להם כי אם לא יקבל את הכסף יעביר את המדידות שביצע לעירייה. המתלוננת ביקשה את רחמי הנאשם והסכימה לשלם סך של 7,000 ₪ במזומן. הנאשם חזר על האיום שהשמיע, כמפורט לעיל. באותו מעמד המתלוננת לנאשם סך של 2,600 ₪ במזומן, והנאשם הציע כי יתר התשלום יכול להיעשות בדולרים במקום בשקלים, ואמר כי ישוב בעוד מספר ימים כדי לקבל את היתרה. עוד אמר למתלוננת, כי לאחר מכן ייקח אותה לעירייה ויראה לה שהתיק נסגר.

10. נטען כי הנאשם אמר למתלוננים דברים אלה, בודעו שאין תיק פתוח בעירייה, וכן הבהיר להם כי במידה שיגיע נציג נוסף של עיריית ירושלים, עליהם לומר לו שהנאשם כבר היה בביתם ולא לתת לו להיכנס. כעבור מספר ימים הגיע הנאשם לבית המתלוננים כדי לקבל מהם את יתרת הסכום, והמתלונן הציע לו סכום נוסף של 2,900 ₪. הנאשם דרש סכום נוסף של 1,450 ₪.

11. לפיכך נטען, כי במעשים אלה לקח הנאשם שוחד בעד פעולה הקשורה בתפקידו כעובד ציבור, תוך שקיבל את כספי השוחד בהצגת הבטחות שבסיסן כזב וכמו כן, נטען כי הנאשם איים על אדם, בכתב, בעל פה או בהתנהגות, בפגיעה שלא כדין בגופו, או בגופו של אדם אחר, בחירותו, ברכושו, בפרנסתו, בשמו הטוב או בצנעת הפרט שלו, או שהטיל אימה על אדם בדרך אחרת, הכל כדי להניע אותו אדם לעשות מעשה או להימנע מלעשות מעשה שהוא רשאי לעשותו.

12. עבירת השוחד מוגדרת בסעיף 290 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

13. מעובדות כתב האישום עולה, לכאורה, כי הנאשם, בהיותו עובד ציבור, הבטיח למתלוננים כי תמורת סכום כספי יבצע פעולה של סגירת תיק שתלוי ועומד נגדם בעיריית ירושלים. מדובר, אפוא, בפעולה אסורה של לקיחת שוחד, ועל כך אין חולק.

14. לא יכולה לעמוד לנאשם הטענה, כי הבסיס לבקשת השוחד הייתה הבטחת כזב, וזאת לאור האמור בסעיף

294(ד)(2) לחוק העונשין, שם נאמר במפורש, כי בית המשפט לא ייזקק לטענה שהלוקח לא עשה, או אף לא התכוון, או לא היה מוסמך או רשאי לעשות את הפעולה שבגינה ניתן השוחד.

15. עולה מהדברים, כי העובדות שפורטו בכתב האישום בסעיפים 1-6 הן הבסיס לאישום בעבירת השוחד, גם אם הנאשם הציע "שירות" למתלוננים, אותו לא יכול היה לספק. בהמשך קיבל הנאשם שוחד עבור הצעה זו, כפי שפורט בכתב האישום.

16. באשר לעבירה של סחיטה באיומים, עבירה זו התגבשה בהמשך מעשיו של הנאשם והאיומים שהשמיע כלפי המתלוננים.

17. עבירה של סחיטה באיומים מוגדרת בסעיף 428 לחוק העונשין, כאשר בענייננו מפנה כתב האישום לסיפא של אותה עבירה. מעובדות כתב האישום עולה, כי איומיו של הנאשם כלפי המתלוננים היו במטרה להניע אותם לשלם לו את הסכום שדרש כשוחד, שאם לא יעשו כן - ידאג שיפגעו כתוצאה מהתיק שקיים כנגדם, כביכול, בעיריית ירושלים.

18. אינני רואה סתירה בין שני האישומים ובהחלט יתכן מצב שבו מבקש השוחד, לאחר שהגיע להסכמה עקרונית עם נותן השוחד בדבר עצם מתן סכום מסוים, יפעיל לחצים על נותן השוחד כדי לקבל סכום גבוה יותר, כפי שאירע במקרה זה.

19. בנסיבות אלו, לא ראיתי מקום להורות בשלב זה על מחיקת אחד האישומים.

20. לפיכך, בקשת הנאשם נדחית.

21. נקבע למתן תשובת הנאשם לכתב האישום ליום 27.4.15 בשעה 09:30.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים. תשומת לב המזכירות מופנית לכך כי את הנאשם מייצג עו"ד דוד ברהום.

המזכירות תשלח הזמנה לדיון לנאשם ועו"ד ברהום אף הוא יודיע לנאשם על הדיון שנקבע.

ניתנה היום, ט' ניסן תשע"ה, 29 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.

כרמי מוסק, שופט